

Statsforvalteren i Trøndelag

Trööndelagen Staatehaaltoje

Vår dato:

11.02.2021

Vår ref:

2020/14608

Deres dato:

18.12.2020

Deres ref:

28229/2020/L42/PETROD

Ørland kommune

Postboks 43

7159 BJUGN

Saksbehandler, innvalgstelefon

Elisabeth Holand Sjøli, 74 16 80 77

Vedtak i klagesak - midlertidig dispensasjon til tre fiskeoljetanker på eiendommen 174/355 i Ørland kommune - kommunens vedtak stadfestes

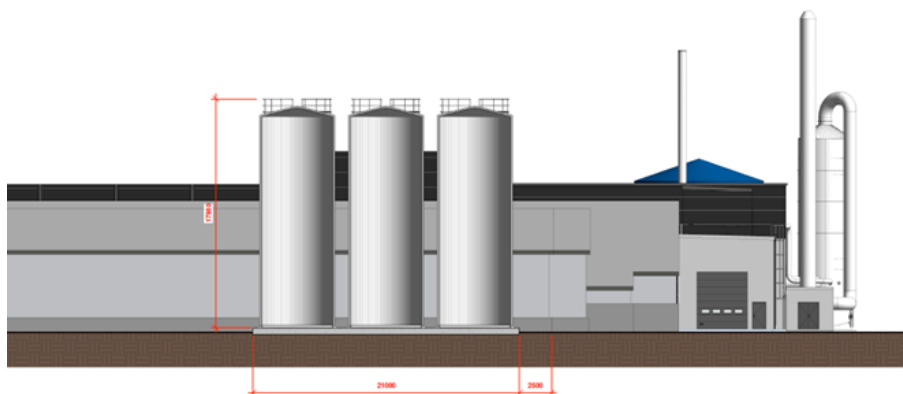
Sammendrag

Saken gjelder klager over Ørland kommunes vedtak om å gi midlertidig tidsavgrenset dispensasjon fra reguleringsplanens bestemmelser om byggehøyde. Det er søkt om oppføring av tre fiskeoljetanker med høyde på 18 meter. Statsforvalteren har etter en gjennomgang av saken ikke funnet grunnlag for å ta klagen til følge. Vi har under tvil kommet til at vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt. Kommunens vedtak stadfestes.

Statsforvalteren viser til Ørland kommunes oversendelse hit av 18. desember 2020 hvor den ovennevnte klagesaken ble oversendt for endelig klagebehandling. Statsforvalterens myndighet som klageinstans følger av plan- og bygningsloven (pbl.) § 1-9 femte ledd og delegasjon fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

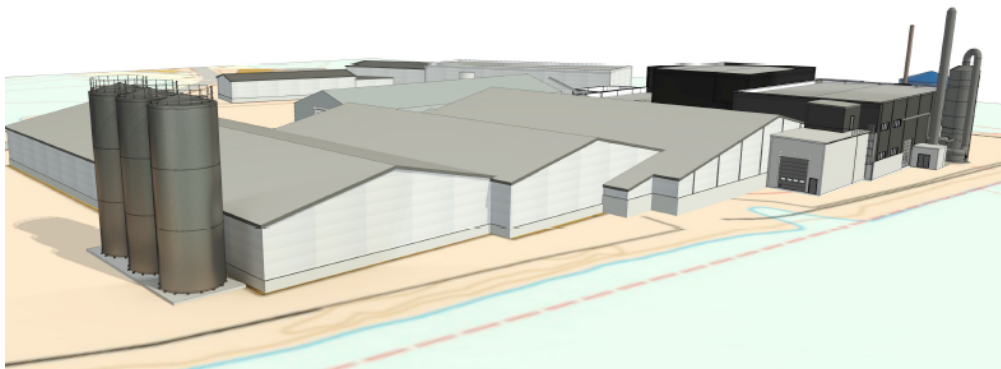
Sakens bakgrunn

Ansvarlig søker Sørli Arkitekter AS har ved brev av 29. juni 2020, på vegne av tiltakshaver Grøntvedt Næringsbygg AS, framsatt søknad om dispensasjon fra reguleringsplan for del av Uthaug Havn for oppføring tre tanker for fiskeolje. Dispensasjonssøknaden knytter seg til reguleringsplanens bestemmelse om maksimal møne- og gesimshøyde på 11,5 meter. Planlagte fiskeoljetanker skal oppføres med høyde på 18 meter, altså 6,5 meter mer enn det reguleringsplanen åpner for.

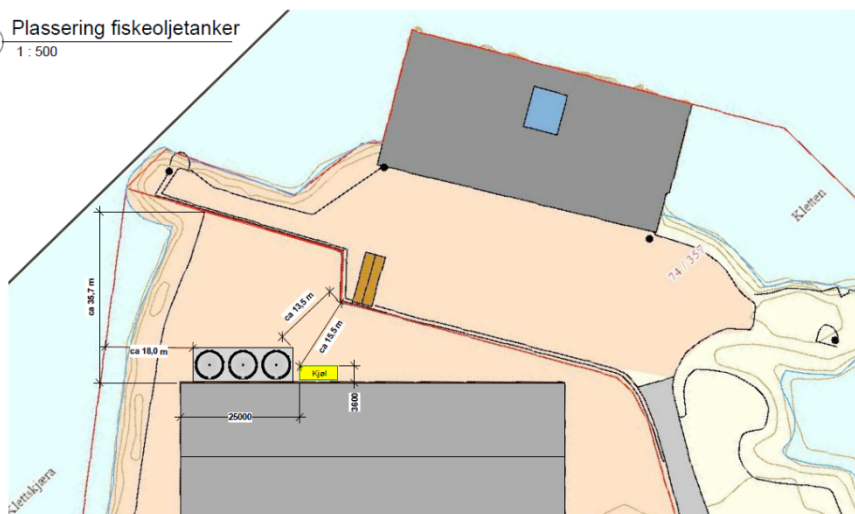

Det er i søknaden vist til at høyden er nødvendig for å gi rom for 400 m³ fiskeolje (årlig produksjonsvolum på 10 000 tonn olje). Ansvarlig søker viser til at dispensasjon, som følge av eksisterende bebyggelse med avvikende byggehøyde, ikke vil medføre noen ytterligere reduksjon i utsikt for naboene. Solforhold vil heller ikke bli påvirket. Fra søknadens begrunnelse gjengis for øvrig:

«(...) Fiskeoljetankene er nødvendige i forbindelse med nutrianlegget til Grøntvedt Pelagic, som skal bearbeide ferskt restråstoff fra sildefileteringen. Et vellykket prosjekt på Uthaug åpner for at teknologien for innpass hos andre produsenter av avskjær, eventuelt andre produsenter av fiskemel- og olje. Det vil kunne redusere det totale energibehovet for behandling av restråstoff i Norge.»

1 Plassering fiskeoljetanker
1 : 500

Ved nabovarsling av søknaden kom det inn merknad fra hjemmelshaver til eiendommen Sjøgata 9, Åge Lommundal. Nabo var uenig i at tiltakene ikke ville forringe sol- og utsiktsforhold for naboene. Det ble vist til at Sjøgata var et SEFRAK-område og at eiendommene i nærområdet ville få redusert verdi som følge av tiltaket.

Ved brev av 3. juli 2020 sendte Ørland kommune søknaden på høring til Kystverket Midt-Norge, Forsvarsbygg, Trøndelag fylkeskommune og daværende Fylkesmannen i Trøndelag. Ved brev av 4. august 2020 konkluderte Kystverket med følgende:

«(...) Med mindre plasseringen av de omsøkte 3 tankene innebærer bindinger for andre tilknyttede deler av tiltaket som antydnet i vedleggstegninger, kan kommunen for vår del dispensere for de 3 tankene hvis grunnlaget for dette anses tilstrekkelig.»

Daværende Fylkesmannen i Trøndelag oppfordret kommunen til å avslå søknaden under henvisning til behov for reguleringsplan. Trøndelag fylkeskommune framsatte også faglig råd om å vurdere tiltakene i en planprosess, men fant samtidig å kunne akseptere at det ble gitt dispensasjon.

Dispensasjonssøknaden ble lagt fram for behandling i planutvalget i møte 15. september 2020, sak 20/59. Utvalget gjennomførte befaringsrunde før saken ble behandlet. Kommunedirektørens vurdering var at vilkårene for dispensasjon var oppfylt og at dispensasjonssøknaden kunne innvilges, men med vilkår om matt overflatebehandling og forbud mot større logo/tekst på tankene. Ved behandling i planutvalget ble det framsatt et alternativt forslag om å avslå søknaden og etter votering ble følgende vedtak truffet:

«(...) 1. I henhold til plan- og bygningsloven § 19-2 innvilges ikke søknad om dispensasjon fra § 1.3 i reguleringsbestemmelsene for reguleringsplan for Del av Uthaug havn for oppføring av tre tanker med gesimshøyde på 18 meter på gnr. 174 bnr. 355.

2. Før tiltak iverksettes krever Planutvalget at tiltakshaver gjennomfører en reguleringsprosess da gjeldende reguleringsplan allerede er i utakt etter senere års utbygging.

3. Da det viser seg at tiltaket allerede er utført ber Planutvalget administrasjonen om å iverksette en ulovlighets oppfølging som er vanlig praksis i slike saker.»

Vedtaket om å avslå dispensasjonssøknaden ble ved brev av 18. september 2020 påklaget av tiltakshaver v/ansvarlig søker Sørli Arkitekter AS. Klager anførte at vilkårene for dispensasjon var oppfylt og at planutvalget ikke hadde tatt tilstrekkelig hensyn til relevante fordeler med tiltaket. Statsforvalteren viser til klagen i sin helhet.

Klagen ble supplert ved brev av 29. september 2020. Det ble bedt om at planutvalget subsidiært tok stilling til om det kunne gis midlertidig dispensasjon i to år i påvente av ny reguleringsplan.

Planutvalget behandlet klagen i møte 13. oktober 2020, sak 20/64. Følgende vedtak ble truffet.

«(...) Ørland kommune ved Planutvalget kan ikke se at det er fremkommet nye opplysninger i klagen som medfører at opprinnelig vedtak bør endres, og varig dispensasjon bør innvilges.

Ørland kommune ved planutvalget gir midlertidig og tidsavgrenset dispensasjon fra regulert byggehøyde for tre sildoljetanker a 18 meter. Dispensasjonen bortfaller 6 uker etter at ny reguleringsplan er vedtatt, men uansett ikke senere enn 2 år fra dagens dato. Dersom ny reguleringsplan ikke får bestemmelser som samsvarer med rammene til det omsøkte tiltaket, eller dersom ny reguleringsplan ikke blir vedtatt innen 2

år, må sildoljetankene fjernes/endres slik at tiltaket blir i overensstemmelse med ny plan/eksisterende plan. Søknad om tillatelse til tiltak behandles administrativt.

Vedtaket er fattet med hjemmel i pbl. §§ 19-2 og 19-3.»

Vedtaket av 13. oktober 2020 om midlertidig dispensasjon ble ved brev av 27. oktober 2020 påklaget av ABU Aksjon bevaring Uthaug v/styringsgruppa. Statsforvalteren bemerker at interessegruppa består av blant annet naboer til industriområdet. Det ble i klagen pekt på at tankene allerede var oppført og stilt spørsmål ved risikoen ved disse. Det ble også vist til lov og forskrift om miljørettet helsevern og forhold som støy, utslipp, skader/ulykker, avfallshåndtering og luktplager. Det ble bedt om at kommunen ikke ga dispensasjon til fiskeoljetankene.

Eldrid og Asbjørn Grimsmo klaget i e-post av 27. oktober 2020 over at planutvalget hadde gitt tillatelse til produksjonsstart. Det ble pekt på trafikale utfordringer som følge av at oljen i tankene måtte fraktes med tankbiler.

Ansvarlig søker viste i tilsvar til klagen at transport ut skulle foregå med skip, både for mel og olje, og at nettotransport til/fra Uthaug ville bli redusert som følge av etableringen. Det forelå for øvrig ROS-analyse der risikoen ved tiltaket var vurdert.

Planutvalget behandlet klagen fra ABU Aksjon bevaring Uthaug og Grimsmo i møte 15. desember 2020, men fant ikke grunnlag for å ta disse til følge.

Saken ble den 18. desember 2020 oversendt Fylkesmannen i Trøndelag (nå: Statsforvalteren i Trøndelag) for endelig avgjørelse.

Statsforvalteren bemerker

Statsforvalterens myndighet som klageinstans framgår av forvaltningsloven § 34. Etter bestemmelsens andre ledd kan vi prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Med dette menes at vi kan prøve om vedtaket er innholdsmessig lovlig, om det er truffet av rette myndighet, og om det har blitt til på lovlig måte. I tillegg kan Statsforvalteren prøve førsteinstansens skjønnsutøvelse, om vedtaket bygger på riktig faktum og om det kommer i strid med ulovfestede regler for saksbehandlingen. I dette ligger prøving av om vedtaket innebærer såkalt myndighetsmisbruk, det vil si om vedtaket er motivert ut fra utenforliggende eller usaklige hensyn, om avgjørelsen bærer preg av vilkårlighet eller om den innebærer usaklig forskjellsbehandling.

Den ovennevnte bestemmelsen, jf. § 34 andre ledd siste punktum, fastsetter samtidig at statlig organ som er klageinstans for kommunale vedtak, skal legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyre ved prøvingen av det frie skjønn.

Planstatus

Eiendommen hvor omsøkte tanker skal plasseres omfattes av reguleringsplanen «Reguleringsendring del av Uthaug havn» vedtatt 25. august 2011, sist endret 13. november 2014.

Det omsøkte arealet er avsatt til industriformål og angitt som område I1. Av planbestemmelsenes pkt. 1.1 framgår det at formålsområde I1 primært skal nyttes til næringsrettet fiskerivirksomhet i form av produksjonsbedrifter til foredling/produksjon av fisk og fiskeprodukter. Det er på det rene at omsøkte tiltak er i samsvar med slikt formål.

For øvrig følger det av bestemmelsenes pkt. 1.3 at «*Maksimal mønehøyde/gesimshøyde for ny bebyggelse må ikke overstige 10,5 m.*»

Ved kommunens behandling av dispensasjonssøknaden er det lagt til grunn at maksimal byggehøyde innenfor formålsområdet er 11,5 meter og at det i planbestemmelsenes pkt. 1.3 er angitt 10,5 m ved en inkurie. Statsforvalteren finner å kunne legge dette til grunn. Vi viser til at det ved høring av planendringen i 2014 var foreslått økning fra 9,0 til 11,5 meter og at det var dette høringsinstansene la til grunn for sine uttalelser. Det var også slik endring som ble vedtatt av kommunestyret i møte 13. november 2014, jf. saksframlegget fra aktuelle møte. Tilsvarende var det slik høyde daværende Fylkesmannen i Sør-Trøndelag la til grunn ved klagebehandling av reguleringsendringen, jf. vedtak av 9. februar 2015 (sak 2015/661).

Statsforvalteren legger uansett til grunn at dispensasjonsvurderingen vil være nokså sammenfallende uavhengig av om det er 10,5 meter eller 11,5 meter høyde som er utgangspunktet for vurderingen.

Det er på det rene at de aktuelle fiskeoljetankene, med høyde på 18 meter, vil være «*i strid med*» reguleringsplanens høydebegrensning, jf. pbl. § 12-4 andre ledd, og at tillatelse til tiltaket, jf. pbl. § 21-4 første ledd, er betinget av at det med hjemmel i pbl. § 19-2 gis dispensasjon fra planens pkt. 1.3.

Rettslig grunnlag for midlertidig dispensasjon

Det følger av pbl. § 19-2 første ledd at «*Kommunen kan gi (...) midlertidig dispensasjon fra bestemmelser fastsatt i (...) medhold av*» plan- og bygningsloven.

Av pbl. § 19-3 framgår det at «*Midlertidig dispensasjon kan gis tidsbestemt eller for ubestemt tid*».

I denne saken har kommunen gitt midlertidig tidsbestemt dispensasjon med starttidspunkt fra 13. oktober 2020. Dispensasjonen bortfaller 6 uker etter at ny reguleringsplan er vedtatt, men bortfaller uansett senest 13. oktober 2022. Dersom ny reguleringsplan ikke er vedtatt innen 13. oktober 2022, eller ny reguleringsplan ikke åpner for 18 meter byggehøyde, må tankene fjernes/endres.

Vilkårene for å gi midlertidig dispensasjon følger av pbl. § 19-2 andre ledd og er likelydende med vilkårene for varig dispensasjon.

Etter pbl. § 19-2 andre ledd første punktum kan dispensasjon ikke gis dersom «*hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra, eller hensynene i lovens formålsbestemmelse blir vesentlig tilsidesatt*». Videre må fordelene med dispensasjon være «*klart større enn ulempene etter en samlet vurdering*», jf. pbl. § 19-2 andre ledd andre punktum.

Når det gjelder vurderingen som skal foretas etter vilkårene i pbl. § 19-2 andre ledd, uttales det følgende i forarbeidene:

«*Andre ledd avgrenser kommunens adgang til å gi dispensasjon. Vilåret "særlige grunner" i gjeldende § 7 er erstattet med en mer detaljert angivelse som klargjør og strammer inn dispensasjonsadgangen. Det kreves at hensynene bak den bestemmelsen det dispenseres fra ikke blir vesentlig tilsidesatt. I tillegg må det foretas en interesseavveining, der fordelene ved tiltaket må vurderes opp mot ulempene. Dagens § 7 blir praktisert slik at det er tilstrekkelig med alminnelig interesseovervekt, men etter den nye bestemmelsen må det foreligge klar overvekt av hensyn som taler for dispensasjon. Ordvalget innebærer at det normalt*

ikke vil være anledning til å gi dispensasjon når hensynene bak bestemmelsen det søkes dispensasjon fra fortsatt gjør seg gjeldende med styrke.»

Hvorvidt vilkårene for dispensasjon i pbl. § 19-2 andre ledd er oppfylt eller ikke, vil være et rettsanvendelsesskjønn som kan overprøves av domstolene. Forvaltningslovens regel om at Statsforvalteren skal legge stor vekt på det kommunale selvstyret kommer således i betraktning kun ved den etterfølgende interesseavveiningen av om dispensasjon «kan» gis, jf. pbl. § 19-2 første ledd.

Statsforvalteren bemerker ellers at vilkårene i pbl. § 19-2 andre ledd er kumulative. Dette innebærer at begge vilkårene i andre ledd må være oppfylt for at dispensasjon skal kunne gis.

Innledende presisering

Statsforvalteren vil innledningsvis bemerke at kommunens vedtak av 13. oktober 2020 er et vedtak om midlertidig tidsavgrenset dispensasjon fra høydebestemmelser i gjeldende reguleringsplan. Det aktuelle vedtaket omhandler ikke byggetillatelse til tiltaket, og er heller ikke et vedtak om tillatelse til produksjonsstart, jf. klagen fra Grimsmo.

Spørsmålet Statsforvalteren skal ta stilling til er om vilkårene for dispensasjon fra planens høydebestemmelser er oppfylt, jf. pbl. § 19-2 andre ledd. Det er altså spørsmål om hensynene bak planens høydebegrensning blir «vesentlig tilsidesatt». Videre er det fordeler og ulemper med dispensasjon, ikke tiltaket som sådan, som skal vurderes etter det andre vilkåret. Vi viser til lovens ordlyd hvor det framgår at «fordelene ved å gi dispensasjon» må være klart større enn ulempene. Etter Statsforvalterens syn vil forhold knyttet til trafikale utfordringer og sikkerhetsspørsmål ha liten relevans i denne sammenheng. Slike forhold må vurderes ved etterfølgende behandling om søknad om tillatelse til tiltaket.

Dispensasjonsvurdering

Hensynene bak planens høydebegrensning er ifølge kommunens vedtak å ivareta utsikts- og solforhold, samt å begrense den negative virkningen på kulturlandskapet og da spesielt Sjøgata. Statsforvalteren slutter seg til dette.

Etter Statsforvalterens vurdering er det helt på det rene at hensyn til utsikts- og solforhold ikke blir «vesentlig tilsidesatt» ved dispensasjon til omsøkt byggehøyde. Tankene vil åpenbart være synlig for boligbebyggelsen i sørvest og sørøst, jf. illustrasjoner i søknaden, men avstanden til boligbebyggelsen er svært stor. Nærmeste fritidsbolig/bolig ligger i overkant av 200 meter unna de aktuelle tankene.

For øvrig skal de aktuelle tankene plasseres på et eksisterende industriområde med omfattende bygningsmasse. Hensyntatt den eksisterende bygningsmassen på området, er det etter vårt syn tale om en dispensasjon med nokså begrenset omfang og konsekvens. De aktuelle tankene skal plasseres i nær tilknytning til eksisterende bygningsmasse og på det arealet på eiendommen som ligger lengst unna bolig- og fritidsbebyggelsen.

Når det gjelder hensyn til kulturlandskapet og Sjøgata, viser Statsforvalteren til tilgrensende reguleringsplan for Uthaug sentrum, vedtatt 6. februar 1992. Sjøgata er der vist som antikvarisk område med bygningsmiljø som er kulturhistorisk verdifullt. Dispensasjonssøknaden har vært sendt Trøndelag fylkeskommune som kulturminnemyndighet for uttalelse og fylkeskommunen har ikke frarådet dispensasjon. Fra uttalelsen gjengis:

«(...) Avvikene fra gjeldende reguleringsplan er betydelige. Reguleringsplanens grense for maksimal høyde er blant annet satt på bakgrunn av det historiske området inntil havna vil tåle. Vi mener det er uheldig at reguleringsplanen utfordres stykkevis, slik som i denne saken. Vårt råd er at det gjøres en helhetlig vurdering av framtidige behov, sammenholdt med tålegrensen i det historiske miljøet i en reguleringsendring. Dette som et faglig råd i saken. Vi ser behovet for tiltakene, og vi vil ikke gå imot en dispensasjon, selv om vi tilrår en planendring.

Dersom kommunen ønsker å behandle dette som en dispensasjon, har vi følgende råd i saken:

- Det bør vurderes om det er mulig å senke høyden på tankene, eventuelt å ha fire lavere tanker i stedet for de tre omsøkte.*
- Tankene kan med fordel få matt overflatebehandling for å dempe fjernvirkningen. Større logo eller tekst bør unngås.*
- Vi anbefaler av samme grunn at det omsøkte påbygget får stående trekledning med matt overflatebehandling. Eventuelle tekniske installasjoner bør plasseres inne i bygningen eller på siden av den, og ikke på taket. Større logoer og tekst bør også her unngås.»*

Statsforvalteren legger til grunn at kulturminnemyndigheten har funnet at omsøkte dispensasjon kan aksepteres og at dispensasjon ikke innebærer store negative konsekvenser for det antikvariske området. Det er i søknaden opplyst at tiltakshaver vil utføre fiskeoljetankene i tråd med de faglige rådene fra fylkeskommunen. Dette taler for at hensyn til kulturlandskapet og Sjøgata ikke blir «vesentlig tilsidesatt».

For øvrig vil Statsforvalteren også her vise til avstanden mellom Sjøgata og omsøkte tiltak. Slik vi ser det er det ikke dispensasjon fra byggehøyde til de tre tankene som er den største utfordringen for kulturmiljøet i Sjøgata, men det faktum at Sjøgata grenser til et stort industriområde. Slik arealbruk er avklart i gjeldende reguleringsplan og er ikke gjenstand for vurdering her. Vi viser til gjeldende reguleringsplan der det framgår at området skal benyttes nettopp til foredling og produksjon av fisk og fiskeprodukter.

Statsforvalteren viser for øvrig og slutter seg til kommunens vurdering av det første dispensasjonsvilkåret, jf. blant annet administrasjonens innstilling til behandlingen i planutvalget den 15. september 2020. Vi er enig i at hensynene bak høydebestemmelsen i planen ikke blir «vesentlig tilsidesatt» ved at det gis dispensasjon til omsøkte fiskeoljetanker.

Statsforvalteren kan også vise og slutte seg til kommunens vurdering av om hensynene bak lovens formålsbestemmelse blir «vesentlig tilsidesatt». Formålsbestemmelsen fastsetter blant annet at vedtak etter plan- og bygningsloven skal sikre åpenhet, forutsigbarhet og medvirkning for alle berørte interesser og myndigheter. Videre skal det legges vekt på langsiktige løsninger, og konsekvenser for miljø og samfunn skal beskrives, jf. pbl. § 1-1 fjerde ledd. Vurderingen her vil i stor grad avhenge av om tiltaket har slikt omfang og konsekvens at det burde ha vært avklart i en reguleringsplanprosess.

Den omsøkte dispensasjonen har etter Statsforvalterens syn et så begrenset omfang og så begrensede konsekvenser for omkringliggende miljø at planavklaring ikke kan anses som en absolutt forutsetning. Vi legger her vekt på at varigheten på dispensasjonen har en øvre tidsbegrensning på to år og at berørte naboer og høringsinstanser har fått anledning til å uttale seg til søknaden.

Etter ovennevnte vurdering finner Statsforvalteren at hensynene bak lovens formålsbestemmelse, samt hensynene bak aktuelle høydebestemmelse ikke blir «*vesentlig tilsidesatt*» ved omsøkte dispensasjon, jf. pbl. § 19-2 andre ledd første punktum.

Spørsmålet blir da om fordelene med dispensasjon fra høydebestemmelsen i planen etter en samlet vurdering kan anses klart større enn ulempene, jf. pbl. § 19-2 andre ledd andre punktum.

Vurderingen etter det andre dispensasjonsvilkåret forutsetter at det foretas en interesseavveining der fordelene ved å dispensere må veies opp mot ulempene. I Ot.prp. nr. 32 (2007-2008) s. 228 heter det at det må «*foreligge en klar overvekt av hensyn som taler for dispensasjon*». Det er areal- og ressursdisponeringshensyn som er relevante hensyn. Dette innebærer at rent personlige hensyn på tiltakshavers side, herunder økonomiske hensyn, ikke vil være relevante. Det er heller ikke relevant at de aktuelle tankene allerede er oppført.

I denne konkrete saken er spørsmålet om det foreligger en klart overvekt av hensyn som taler for at høydebestemmelsen i gjeldende reguleringsplan ikke skal følges for de tre fiskeoljetankene.

Som Statsforvalteren har pekt på under vurderingen av det første dispensasjonsvilkåret, vil aktuelle dispensasjon medføre begrensede konsekvenser. I dette ligger også at vi ser få/beskjedne ulemper med dispensasjon som her omsøkt. Også her må det legges vekt på at dispensasjonen har en tidsavgrensning på maksimalt to år. Dette bidrar til at den totale ulempevirkningen reduseres.

Samtidig ser heller ikke Statsforvalteren at det foreligger veldig tungtveiende areal- og ressursdisponeringsmessige hensyn som taler for at dispensasjon skal gis. I kommunens vedtak er det vist til at det er en fordel for kommunen at man sikrer næringsutvikling og arbeidsplasser i kommunen. Statsforvalterens vurdering er at slike hensyn kan ivaretas også ved å fastholde regulert byggehøyde f.eks. ved oppføring av fire tanker med redusert høyde. Dette er heller ingen direkte konsekvens og fordel ved å gi dispensasjon fra en høydebestemmelse.

En konsekvens av at det åpnes for å bygge høyere, er at mindre areal på industrieiendommen må benyttes for å oppnå nødvendig volum. Dette frigjør også areal til annen industri og kan i så måte hevdes å være en fordel med dispensasjon. Vi viser til at eiendommen er avsatt til industriformål og at dette er en ønsket arealbruk på eiendommen. Videre framgår det av gjeldende plankart at det er inntegnet «*veg åpen for fri ferdsel*» i nærheten av området hvor tankene skal plasseres. Tre tanker med økt høyde, framfor fire tanker med lavere høyde, vil bidra til å ivareta at denne delen av planen kan gjennomføres. Som ansvarlig søker har pekt på, vil omsøkte løsning med tre tanker framfor fire tanker, også kreve mer energi for å holde temperatur i tankene. Tankstørrelsen ivaretar ifølge søker også hensyn til produksjonshastighet.

Statsforvalteren anser ovennevnte fordeler som beskjedne, men under henvisning til at det ikke foreligger noen nevneverdige ulemper med dispensasjon, finner vi at disse fordelene er tilstrekkelig til at det andre dispensasjonsvilkåret kan anses oppfylt.

Statsforvalteren har etter ovennevnte vurdering, under tvil, kommet til at fordelene med dispensasjon fra høydebestemmelsen, etter en samlet vurdering, kan anses klart større enn ulempene, jf. pbl. § 19-2 andre ledd.

Konklusjon

Statsforvalteren har i likhet med Ørland kommune kommet til at vilkårene for å gi midlertidig dispensasjon, med tidsbegrensning og øvrige vilkår som beskrevet i kommunens vedtak av

13. oktober 2020, er oppfylt. Vi slutter oss til at til at dispensasjon «*kan*» gis, jf. pbl. § 19-2 første ledd.

På bakgrunn av det ovennevnte og med hjemmel i forvaltningsloven § 34 fatter Statsforvalteren følgende

vedtak:

Ørland kommunes vedtak av 13. oktober 2020, sak 20/64, stadfestes.

Klagene har ikke ført fram.

Statsforvalterens vedtak er endelig og kan ikke påklages videre i forvaltningen, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Med hilsen

Kjetil Ollestad (e.f.)
leder juridisk seksjon
Kommunal- og justisavdelingen

Elisabeth Holand Sjøli
seniorrådgiver
Kommunal- og justisavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Asbjørn Grimsmo	Nedre Møllenberg Gate 32	7014	TRONDHEIM
ABU Aksjon bevaring Uthaug			
SØRLI ARKITEKTER AS	Aage Sørli Øragata 12A	7200	KYRKSÆTERØRA
Eldrid Margrethe Grimsmo	Nedre Møllenberg Gate 32	7014	Trondheim